

Arrest

**nr. 85 941 van 20 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat E. SCHOUTEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd, omdat hij bij zijn vierde asielaanvraag zijn asielrelaas een geheel andere wending geeft, wat de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven ondermijnt, en omdat hij zich bij een terugkeer naar Afghanistan in het district Paghman kan vestigen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wel degelijk onder het toepassingsgebied valt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De motieven die hij daar vervolgens voor geeft hebben echter niets te maken met het feitenrelaas dat hij in zijn

verzoekschrift heeft opgenomen, noch met de feiten en de motieven die in de bestreden beslissing zijn weergegeven. Deze motieven kunnen dan ook geen ander licht werpen op de motieven uit de bestreden beslissing en kunnen op zich ook niet aantonen dat verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht en sluit zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker zich bij een terugkeer naar Afghanistan in het district Paghman kan vestigen.

Uit het Cedoca-rapport blijkt immers dat er in de provincie Kaboel, waartoe het district Paghman behoort, geen sprake is van veralgemeend geweld en er dus geen gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar een zware aanval van de taliban in het centrum van de stad Kaboel en naar het toegenomen aantal burgerslachtoffers in de provincie Kaboel. Hij toont daarmee echter niet aan dat er in de provincie Kaboel een toestand van veralgemeend geweld heerst. Verzoeker zou bijgevolg via de internationale luchthaven van Kaboel kunnen terugkeren naar het district Paghman.

Verzoeker stelt ook dat hij niet bij zijn oom en tante in Paghman kan gaan wonen omdat er niet voldoende ruimte is en omdat het niet evident is dat een man een bestaand gezin vervoegt. Hij wijst er ook op dat er in Afghanistan zeer weinig werk te vinden is en dat het weinige werk dat er is zwaar en zeer slecht betaald is. De commissaris-generaal heeft echter terecht opgemerkt dat verzoeker een volwassen man is, die beide landstalen spreekt en die over een huis en gronden beschikt die hij kan verkopen, iets wat verzoeker ook niet betwist.

Verzoeker wijst er ook op dat hij een Tadzjiek is, dat Tadzjiken in het district Paghman een minderheid vormen en dat UNHCR aangeeft dat het niet mogelijk is om zich te vestigen in een streek waar de overgrote meerderheid een andere etnie heeft. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen informatie verschaft over de etnische samenstelling van het district Paghman. Bovendien stelt de richtlijn van UNHCR, waarnaar verzoeker verwijst, dat het niet mogelijk is om zich te vestigen in een streek waar de overgrote meerderheid een andere etnie heeft als er tussen die etnieën sluimerende of openlijke spanningen zijn. Verzoeker toont niet aan dat dit in het district Paghman het geval is.

Bijgevolg is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker zich bij een terugkeer naar Afghanistan niet in het district Paghman zou kunnen vestigen.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, omdat zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

De verzoekende partij, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar haar verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 augustus 2012 door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. A. DE POOTER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

F. HOFFER